

STRUVE GEODETIC ARC

The Measuring Tape of the Globe

SGA in FINLAND

Pekka Tätilä

1.7.2014, Kaliningrad, RUS

STRUVE GEODETIC ARC

Izmail, Ukraine

< >

Hammerfest, Norway

- 2820 km
- about 300 sites
- measured in 1816-55
- under the leadership of

F.G.W. STRUVE

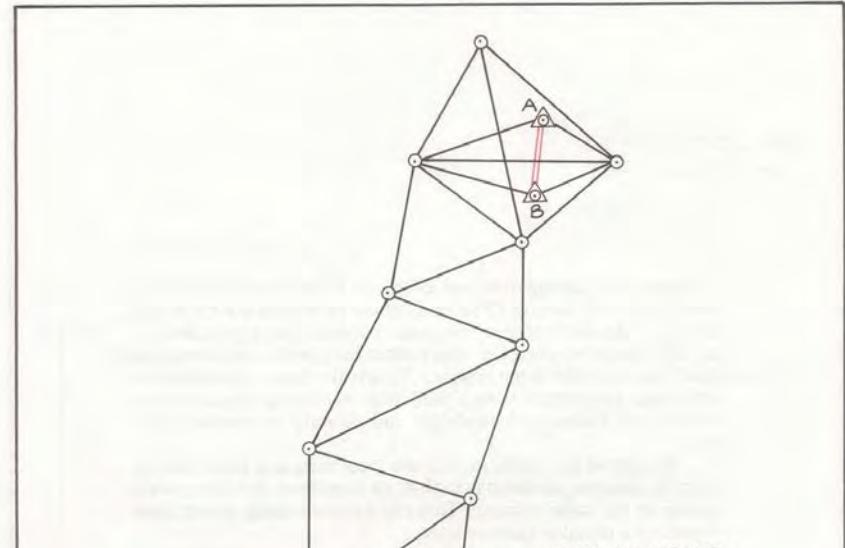
The Arc Measurement

Astronomical observations

- latitudes, azimuths

Triangulation

- distance between astron. points

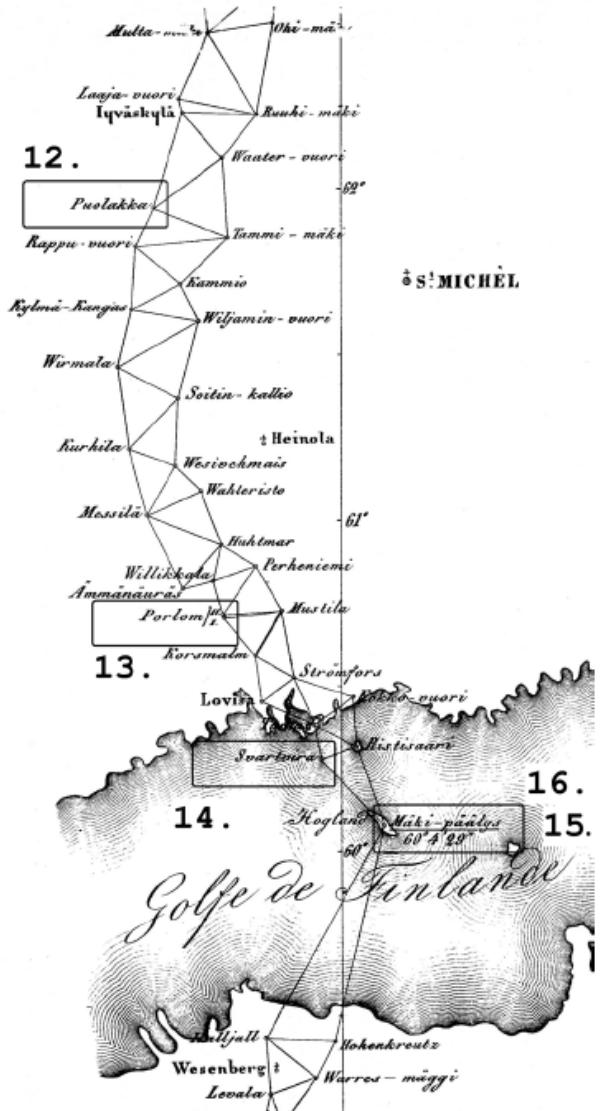
Serial transboundary nomination

Inscribed in 2005 to the

UNESCO WORLD HERITAGE LIST

- NORWAY**
- SWEDEN**
- FINLAND**
- RUSSIA**
- ESTONIA**
- LATVIA**
- LITHUANIA**
- BELARUS**
- MOLDOVA**
- UKRAINE**

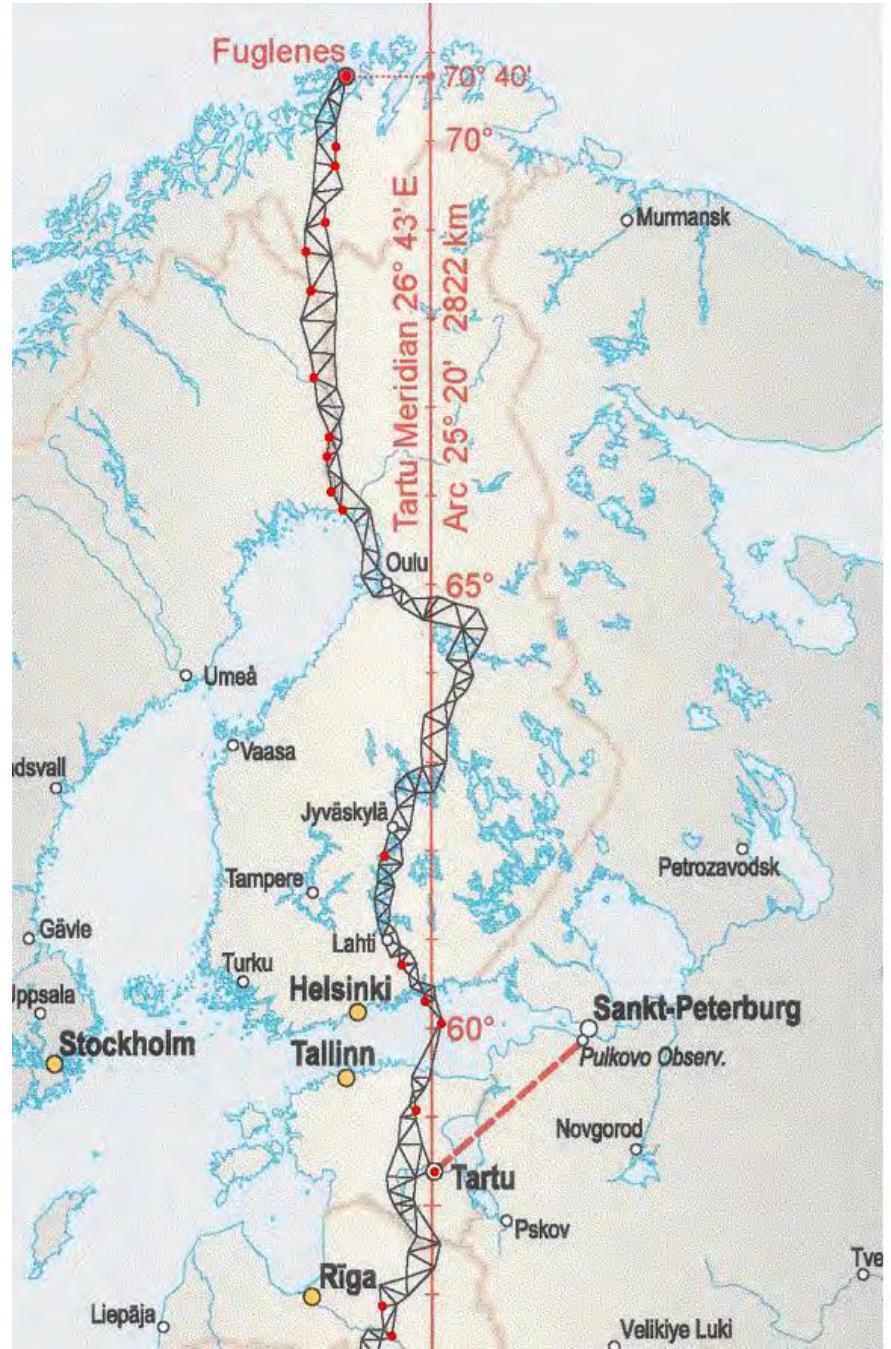

In Finland

1830–51 Southern part
W. Struve, M. Woldstedt

1845–52 Northern part
N. H. Selander

In Finland

83 points

1/3 of Arcs totally 265 points

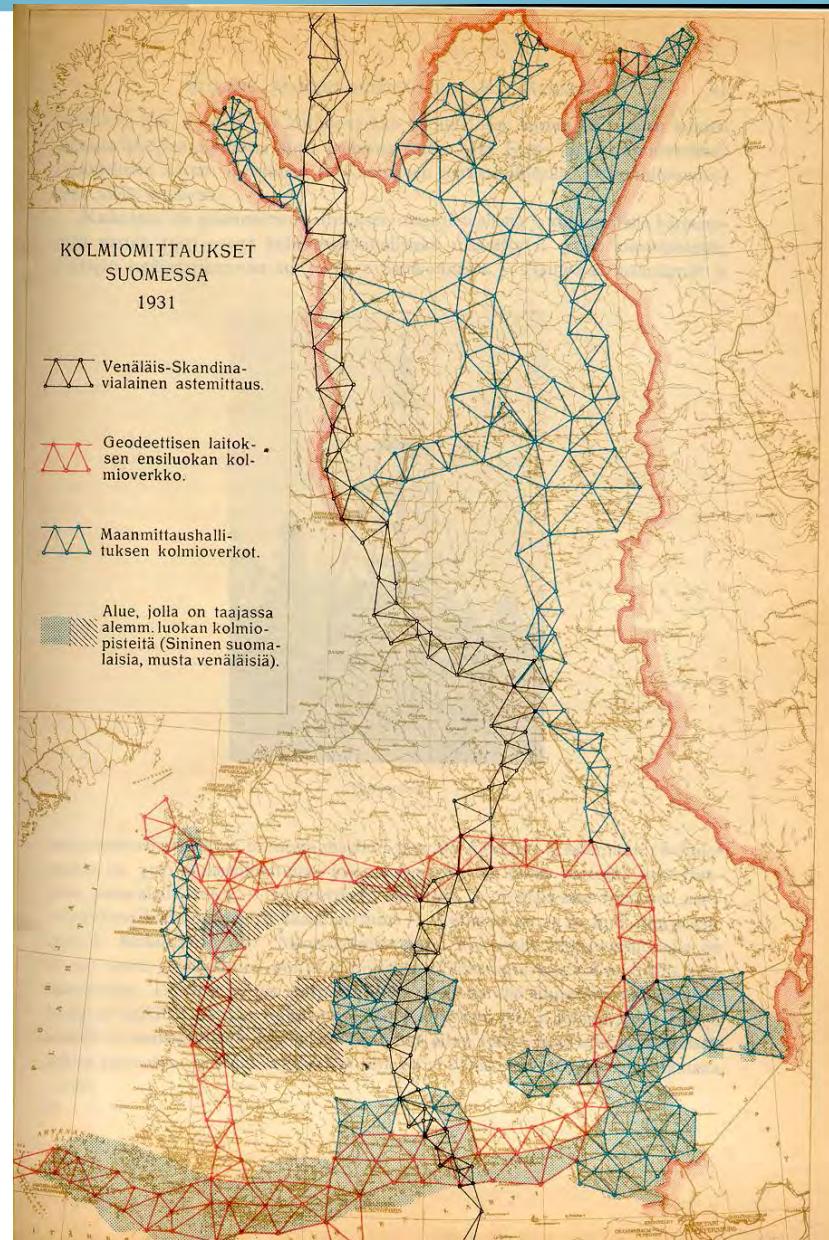
Baselines

- **1844 Elimä** **60° 50'** **2628,80 m**
- **1845 Uleaborg** **65° 00'** **2933,97 m**
- **1851 Ofver-Tornea** **66° 22'** **2962,27 m**

Astronomical points

- **Kilpimäki** → Atsimuutit
- **Neder-Tornea** → Silmutmäki
- **Stuor-oaivi** → Kaakamavaara
- Patjasvaara (S)

SGA
was a back bone
of the Finnish triangulation
network un till 1960's

Finnish Expeditions to explore sites

- A. Alfred Petrelius in 1886, 1888 and 1889
- B. Seppo Härmälä / Aarne Veriö in 1968 and 1989
- C. Pekka T. in 2001 - today

	Sites	Found	No mark	Destr.	Unkn.	Survived
A 1800's	71	51	8	12		81 %
B 1900's	92	61	8	18	5	79 %
C 2000's	83	50	16	17		80 %

Geodetic Measured Points

- Within normal triangulation since 1960's
- During last years within WH activities
- Coordinates for all found points within cm- level
 - ~ 50 sites (some not exactly on the original place)

Calculation of coordinates for all other

Using original observations:

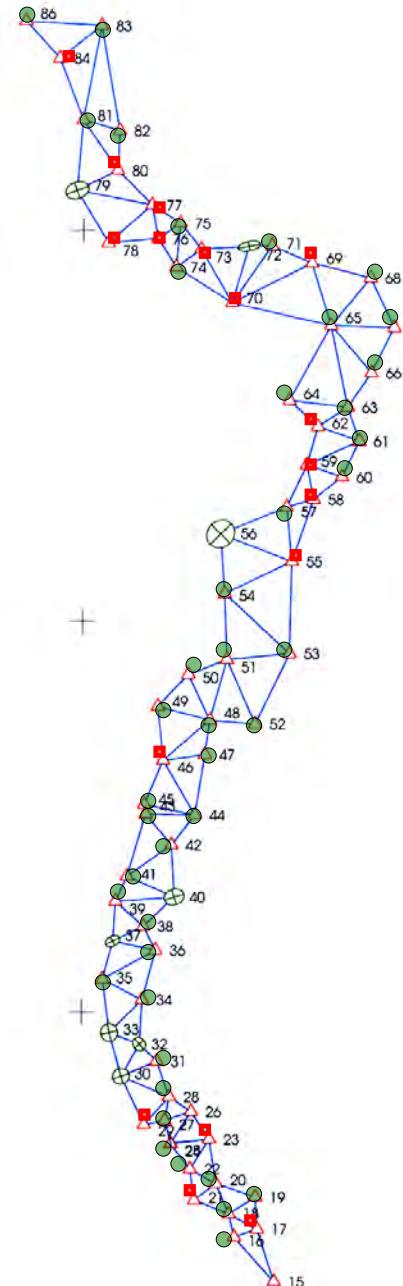
Accuracy on dm – level in ETRS/UTM

Used to find unknown / hidden points

When new found, new calculation ...

Status of the Finnish sites of SGA

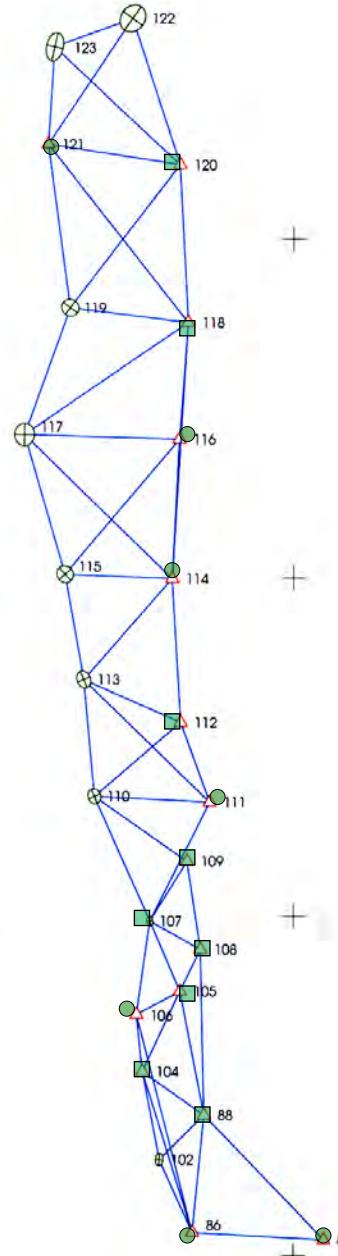
- **Survived**
- **Destroyed**
- ⊕ **Not marked**

Status of the Finnish sites of SGA

Northern part

- **Survived**
- **Not marked**
- ⊕ **Point in Sweden or Norway**

MANAGEMENT of WORLD HERITAGE - STRUVE GEODETIC ARC

International

- Adopted guidelines and rules 2004, rev. 2012
 - Protection, conservation, promotion, information
- Coordinating Committee of the ten partners
 - Meeting every second year
 - Chairmanship rotating
 - Reporting
 - Similar practices

National

- Government
 - Cultural Heritage Organisations
 - National Land Survey Authorities
- Local
 - Municipalities
 - NGOs

Struven ketju

Astemettaus

on maapallon koon ja muodon selvittämiseksi tehty mittaus. Mittausketjun päätepisteiden välinen etäisyys maastossa määritetään kolmionmittauksella ja samojen pisteen leveysasteiden ero tähitetellisellä paikannusväärityksellä. Näiden määristysten tuloksista lasketaan meridiariaisten kaaren pituus.

Teoreettisesti yhden leveysasteen suuruisen kaaren pitäisi olla yhtä pitkä niin päiväntasaajalla kuin lähetä napojakin. Kuitenkin jo Isaac Newton 1600-luvulla uskoi, että maapallo on hiukan navoltaan litistynyt. Maapallon koko ja muoto askarrutti myös tähitetieteilijä Friedrich Georg Wilhelm Struvea ja sai hänet ryhtymään suurisuuntaiseen hankkeeseen, nykyään "Struven ketju" -nimellä tunnettuun astemettaukseen.

Struven ketju

on kolmioketju, joka kulkee lähetä itästä 26° pituuspiiriä Hammerfestistä, Pohjoisen jäämeren rannalta, Mustalemerelle Ukrainan Izmailiaan. Ketjun pituus on noin 2820 kilometriä, ja se mitattiin vuosina 1816 – 1855 F.G.W. Struven johdolla.

Astemettauksen ketju muodostuu 258 kolmista, ja siinä on yhteensä 265 peruskolmioista sekä 60 apupisteitä. Ketjun pisteistä on valittu ja suojeiltu yhteensä 34 edustamaan koko mittausta. Ketju kulkee nykyään kymmenen maan alueella: Norja (4 suojeltua pistettä), Ruotsi (4), Suomi (6), Venäjä (2), Viro (3), Latvia (2), Liettua (3), Valkovenäjä (5), Moldova (1) ja Ukraina (4).

Ketju liitettiin Unescon Maailmanperintöluetteloon heinäkuussa 2005.

Alatornion kirkon kellotornissa sijaitseva piste, alkuperäiseltä nimeltään *Tornea* mitattiin vuonna 1842. Mittauksen aikoinaan tehtyjä kaiverruksia on edelleen nähtävissä kirkon tornin kellohuoneen seinissä.

Kellotornin huippu on noin 40 metriä merenpinnan yläpuolella ja sisäluonnon paikka kolmionmittaukselle. Tornista oli hyvin näkökyteydet seuraaville mittauspisteille Haaparannan Perävaaralle ja Tornion Kaakomovaaralle. Kellotornia on Struven ajoista lähtien käytetty kolmionmittaukseen ja se on edelleen osa Tornion kaupungin mittauspisteistöä.

1730-luvulla Tornionlaaksossa oli liikkunut myös maapallon muotoa mitannut Pierre Louis Moreau de Maupertuis retkikuntineen. Hän käytti mittauspisteitä Suensaarella sijaitsevan 1600-luvulla rakennetun kirkon tornia.

Arc measurement

has been defined as a method for determining the size and shape of the Earth by measuring the length of the arc of triangulation and the astronomical coordinates of the ends of the arc. An arc of meridian is a line that runs in the true North-South direction.

Theoretically, a degree of latitude is a constant and would have the same value at the equator as at the pole. But already Isaac Newton believed that the earth was slightly flattened at the poles. This question of the shape and size of the earth inspired the astronomer Friedrich George Wilhelm Struve to come up with his famous Meridian Arc measurement.

Alatornio, "Tornea"

The Struve Geodetic Arc

The station point located in the bell tower of Alatornio church, originally called Tornea, was measured in 1842. The carvings made at the time of the measurements are still visible on the walls of the bell chamber in the church tower.

The top of the bell tower is about 40 metres above sea level, making it a natural place for triangulation. There was good visibility from the tower to the next points on Perävara hill in Haparanda and Kaakomovara hill in Tornio. The bell tower has been used for triangulation since Struve's time and is still one of the station points for the City of Tornio.

In the 1730s, Pierre Louis Moreau de Maupertuis and his expedition, who were measuring the shape of the Earth, also travelled in the Tornionlaakso valley. He used the tower of the church on the island of Suensaari, built in the 17th century, as a measurement point.

The Struve Geodetic Arc

is a chain of triangulation stretching more or less down the 26° E line of longitude from near Hammerfest on the Arctic Ocean over 2820 km south to Izmail on the Black Sea. The survey was carried out between 1816 and 1855 under the guidance of F.G.W. Struve.

The scheme included 258 main triangles with 265 main and over 60 subsidiary station points. The selection of points involves a total of 34 sites on the Struve Geodetic Arc. In today's geography, the Arc passes through ten countries, viz. Norway (4 station points),

Struves meridianbåge

Gradmätning

Genom gradmätning kan man bestämma jordklotets storlek och form. Avståndet mellan ånpunkterna för den uppmätta kedjan i terrängen bestäms genom triangelmätning och skillnaden mellan breddgraderna för samma punkter bestäms genom astronomisk positionsmätning. På basis av resultaten beräknas längden av en meridianbåge motsvarande en grad.

Teoretiskt sett borde en båge motsvarande en grad längs meridianen vara lika lång vid ekvatörrn som vid polerna. Redan Isaac Newton på 1600-talet havde emellertid att jordklotet är något tillplattat vid polerna. Jordklotets storlek och form var något som även astronomen Friedrich Georg Wilhelm Struve grubblade över och fick honom att ta initiativet till ett gigantiskt projekt, den gradmätning som idag går under benämningen "Struves meridianbåge".

Struves meridianbåge

Struves meridianbåge är en kedja av trianglar som tätt följer meridianen 26° östlig längd från Hammerfest vid Norra ishavets kust till Izmail i Ukraina vid Svarta havet. Triangelkedjan har en längd av cirka 2 820 kilometer och den uppmättes åren 1816 – 1855 under ledning av F.G.W. Struve.

Den uppmätta kedjan består av 258 trianglar omfattande sammanlagt 265 huvudpunkter och 60 stödpunkter. Sammanlagt 34 punkter har valts ut och skyddats som representativa för hela mätningen. Kedjan löper genom ett område där det idag ligger tio länder: Norge (4 skyddade punkter), Sverige (4), Finland (6), Ryssland (2), Estland (3), Lettland (2), Litauen (3), Vitryssland (5), Moldavien (1) och Ukraina (4).

Struves meridianbåge upptogs på Unescos världsarvslista i juli 2005.

Nedertorneå kyrkas klocktorn, en punkt som ursprungligen benämndes *Tornea*, uppmättes år 1842. De inhuggningar som gjordes i samband med mätningarna är alltjämt synliga på väggarna i kyrktornets klockrum.

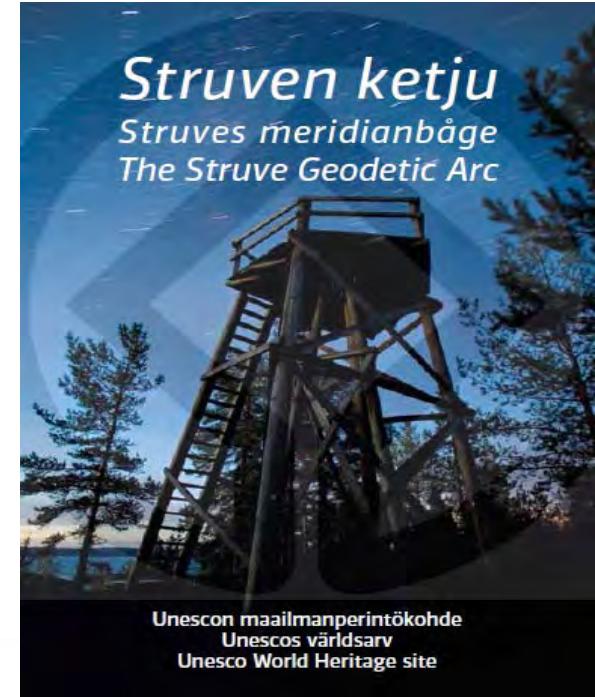
Klocktornets högsta punkt ligger cirka 40 meter över havet och är därför en naturlig plats för triangelmätning. Från tornet hade man god utsikt till angränsande mätpunkter som var Perävara i Haparanda och Kaakomovara i Tornio. Klocktornet har alltsedan Struves dagar använts för triangelmätningar och fungerar alltjämt som en av Torneå stads mätpunkter.

Aven Pierre Louis Moreau de Maupertuis som mätte jordklotets form rörde sig med sin expedition i Tornedalen på 1730-talet. Han använde sig av en mätpunkt i kyrktornet på en kyrka som uppfördes på Svensarö (fi. Suensaari) på 1600-talet.

Sweden (4), Finland (6), the Russian Federation (2), Estonia (3), Latvia (2), Lithuania (3), Belarus (5), the Republic of Moldova (1) and Ukraine (4).

The Struve Geodetic Arc was added to the UNESCO World Heritage List in July 2005.

www.nls.fi

"Fuglenaes", NOR

The Northern Terminal

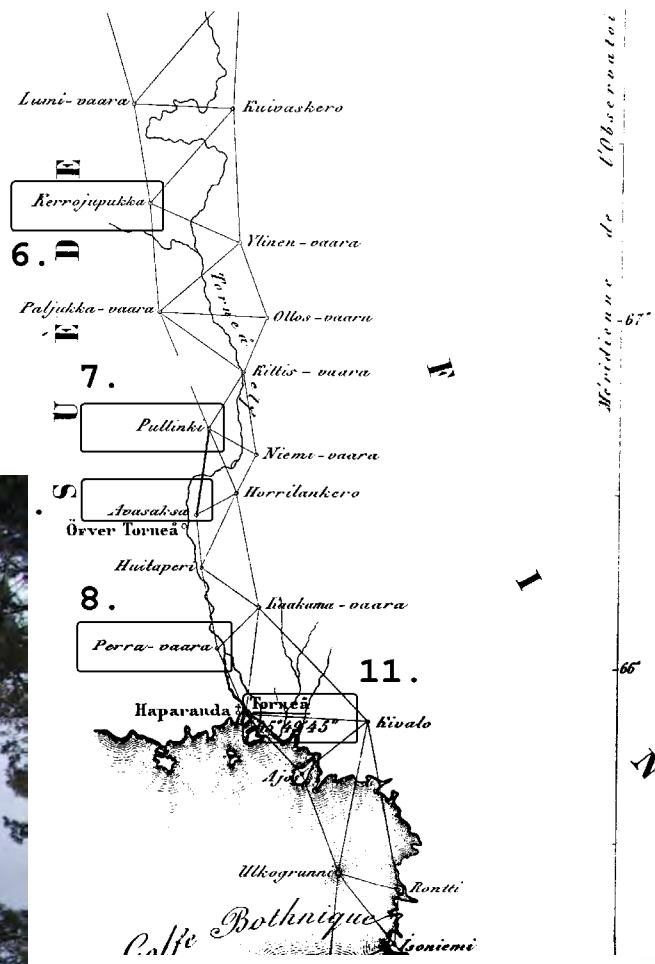
"Stuor-oivi" Stuorrahanoaivi, FIN

"Avasaksa"
Aavasaksa , FIN

www.sirk

"Tornea" Alatornion kirkko, FIN

"Puolakka" Oravivuori, FIN

"Porlom II" Tornikallio , FIN

“Svartvira” Mustaviiri, FIN

"Staro – Nekrassowka", UKR

The Southern Terminal

More information

<http://whc.unesco.org/en/list/1187>

www.nls.fi

